

Telegraful Român

Organ național - bisericesc. — Intemeiat în anul 1853 de

Onor. Asociațiunea pentru literatura
română și cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

Pontul Andreiu Șaguna

Abonamentul
pentru parohii cl. I Lei 800; cl. II Lei 600; cl. III
Lei 500. Particulari Lei 1000. Autorități și străinătăți
Lei 1500. De sprijin Lei 1500 Pentru America
10 Dolari.

Articolele și corespondența
se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu,
str. Mitropoliei 45 — Articolele nepublicate nu se
inapoiază. — Scrisorile nefrancate se retuză.

Prețul inserțiunilor
un cm.² 12 Lei pentru odată; dacă se publică de
mai multe ori se dă rabat corespunzător.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Ro-
mân, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Cum au făcut alții reunirea¹

S'au împlinit doi ani de când întreaga lume ortodoxă s'a bucurat de vestea bună venită dela Chiev, că soborul Bisericii greco-catolice din Galiția-Ucraina de Vest a hotărât să se desfacă de Roma și să se reîntoarcă la sf. credință și Biserică Rusă ortodoxă, după 350 de ani de unație.

Iată cum a decurs acest epocal eveniment, după descrierea apărută în „Jurnalul Patriarhiei din Moscova”, din Aprilie 1946, cuprinsă în articolul P. C. Pr. Dr. Paul Mihail, din revista „Candela”, anul LVII-1946, p. 516-528:

Inițialiva revenirii la ortodoxie au făcut-o un grup de preoți, cari la 20 Februarie 1946 au prezentat dorința de revenire la Mitropolia din Chiev. Reprimirea lor după rânduiala prescrisă s'a săvârșit în cadrul unei sfinte liturghii la Lavra Pecersca. Cu acest prilej au fost tunși și în monahism preotul Antonie Pelivețchi, fostul decan al eparhiei unite de Stanislav și dr. Mihail Malnic, fostul vicar al eparhiei unite de Peremâșli. La 24 Februarie ei au primit hirotonirea întru arhierii în catedrala Sf. Vladimir din Chiev. Cu acest prilej au mai fost reprimiți în ortodoxie încă 13 preoți uniți.

Grupul de inițiativă, având în frunte pe pr. dr. Costelnic, au pregătit și convocat un mare sobor spiritual greco-catolic la Lvov, în zilele de 8—10 Martie 1946, după ce au primit declarații personale de adeziune dela 997 preoți, din totalul de 1270 preoți greco-catolici din Ucraina de Vest.

La soborul ținut în biserică Sf. Iurii au luat parte ca delegați, cu drept de vot, 216 preoți și 19 reprezentanți mireni, ca oaspeți. Au fost invitați și preoții contrari reunirii, dar nu s'a prezentat niciunul.

Ședința de deschidere a fost onorată de prezența Episcopilor Macarie al Lvovului, Nestor al Muncaciului și secretarul exarhatului Patriarhiei, Pr. C. Rujițchi.

Episcopul Antonie Pelivețchi a rostit cuvântul de deschidere, iar președintele soborului, Pr. dr. Costelnic, într-o documentată cuvântare, a arătat motivele politice și istorice cari au forțat unația din anul 1596 la Brest-Litovsc, care n'a adus decât vrajbă și desbinare în Biserică și popor.

Au urmat la cuvânt și alții cari toți au propus desfacerea de Roma și revenirea la Biserica ortodoxă. „Asemenea fiilor risipitori, noi trebuie să ne întoarcem în casa părintească”, spunea unul dintre vorbitori, Preotul Iosif Griunac.

La sfârșit, președintele a formulat pentru deciziune următoarele: 1. Lichidarea Unirii din 1596; 2. Ruperea de Roma; 3. Inapoierea la strămoșeasca credință ortodoxă; și 4. Reunirea cu Biserica ortodoxă rusă.

Deciziunea propusă s'a votat în unanimitate într-o mare însuflețire.

A urmat împlinirea rânduiei primirii celor ce se reunesc cu Biserica

ortodoxă. Toți participanții s'au mărturisit și după citirea rugăciunii de deslegare de către Episcopi, preoții au intrat în slujbă după Heruvic.

A fost o slujbă unică cu 204 preoți. Sfârșindu-se sfânta liturghie, soborul s'a continuat, aprobând telegramele de anunțare a reunirii, de trimis Prea Fer. Patriarh Maximos al Constantinopolului, Prea Fer. Patriarh Alexei al Moscovei și Generalisimului Stalin, apoi pastorală adresată clerului și poporului. La urmă președintele, pr. dr. Costelnic, a înmănat cheile și toate drepturile I. P. S. Mitropolitului Ioan, destinat ca înăiul mitropolit al Galiției.

În Dumineca Ortodoxiei, 10 Martie 1946, s'a săvârșit o slujbă solemnă de către I. P. S. Mitropolit Ioan, cu toți episcopii amintiți și un mare sobor de preoți. Cuvântarea ținută de către Episcopul Mihail Melnic s'a încheiat cu o rugăciune pentru reunirea tuturor unitor din lume într-o mare familie ortodoxă. Celor reveniți, ca amintire și binecuvântare, Mitropolitul Ioan le-a dat icoana Maicii Domnului din Lavra Pecersca din Chiev, înaintea căreia s'a rugat odinioară Bogdan Hmelnițchi.

În acest cadru sărbătoresc s'a desfășurat marele eveniment de revenire la ortodoxie a preoților și credincioșilor greco-catolici din Galiția, după 350 de ani de forțată unire cu Roma. De neasemănată fericire au avut parte și multe lacrimi de bucurie au vărsat cei ce s'au învrednicit de reînnoirea la casa părintească a drepte credințe. La fel de pline de bucurie au fost și inimile celor ce i-au primit.

Va avea oare parte și poporul nostru de o asemenea bucurie?

Convingerea noastră este că da, chiar dacă ar fi să așteptăm până la 7 Octomvrie 1948, când se împlinesc 250 de ani, dela actul unirii dela Belgrad.

»Iată acum ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui frații împreună« (Psalm 132 v. 1)

† EMILIAN

Lt. Mitropolit al Sucevei

NOSTALGIE

Doamne,
Nu este bine să fie omul singur.
Sunt gură de izvor, fără izvor.
Deasupra-mi, stei de apă dătător
Mă face vistiernic de rubine
Peceluite sub zăvor.
Singurătatea împânzită'n mine
Mi-a'năbușit puțințele din fund
Și-mi așternu pe rădăcini
Un întunec sterp, rotund.
Simt c'aș putea să izvorăsc lumini
Ce s'ar preface'n sfinte scâldători
Pentru rănite-aripe de cocori
Căzute prin ruini.
Simt c'aș putea să zămislesc scânteii
Jucându-și umezeala peste vad,
Pentru plâpânde lujere de brad,
Pentru tomnatecul răsad
De tei.
Din sucul meu ar prinde vlagă

Făptura ta întreagă.
Lăcătuiind în veșnicie clipa,
Ingerul tău și-ar pogori aripa
Cu vreme,
Fără vreme,
Și'n stropii jucăuși în soare
S'ar vindeca duhovniceștile blesteme
Din biblicele foisoare.

Nu este bine, Doamne,
Să fie omul singur.
Sunt gură de izvor, fără izvor.
Sădește-mi împrejur răzor
Și fă s'ajungă'n mine-o rădăcină
Flămândă de scânteie,
Să se prefacă'n cheie
Și să-mi deslege'ncuierile
Sub care-mi zac, ruină,
Comorile.

VALERIU MUȘAT

EMILIAN VASILESCU

¹ Reproducere din ziarul „Semnalul”, cu data de 21 Iunie 1948.

Intoarcerea acasă

Toate despărțirile sânt grele — chiar dacă-s pentru un scurt timp — și mai dureroase, cu cât sunt neașteptate și fără rămas bun. De aceea, în aceeași măsură revederea este mai caldă, întoarcerea acasă este dătătoare de negrăite bucurii.

Tristă și dureroasă a fost despărțirea de credință a fraților noștri în 1698. Cu atât mai mult, cu cât a fost din cauze străine și datorită unor agenți din afara intereselor neamului și Bisericii noastre. Unii i-au zis „unire”, dar ce unire este aceasta, să te asociezi cu cineva din afara intereselor tale, cu care să lupți apoi împotriva fraților, cu care ți-ai împărțit până ieri bucuria și amarul? Nu, nu e unire, ci desbinare. Nu, „uniunea” dela 1700, ci „desbinarea” dela 1700.

Noi întotdeauna am privit actul acesta cu înțelegere și bunăvoință și ne pare rău când acestea lipsesc dincolo, mai ales când adevărul este așa de evident. Cunoaștem starea socială a bieților Români, iobagii de altădată. Intre cele 3 națiuni și 4 confesii, cele 7 păcate ale Ardealului, cum le-a numit Șaguna, românii nu figurau nici ca neam, nici ca Biserica. Dar ce rușinos este să profiți de sărăcia și de impasul greu în care s'ar afla cineva, pentru a-i cumpăra sufletul și a-l minți cu niște coji de drepturi, ce ar fi fost elementare!

Au fost deci cauze materiale, sociale pentru unii, politice pentru alții, iar nicidecum religioase. N'a fost o frământare religioasă, n'a fost conștiința românilor că ortodoxia este inferioară catolicismului. Dacă a fost totuși o frământare, un sbucium, a fost ca ei să câștige drepturile, fără a ceda din credință: „...pre noi și rămășițele noastre dinu obiceiului Bisericii noastre a Răsăritului să nu se clătească, ci toate țărâmoniile, sărbătorile, posturile, cumu până acumu, așa și de-acumu nainte să fimu slobozi a le ținea, după călendarul vechiu”, glăsuște actul.

„Nu se poate, din partea unor clerici, o mai vădită urmărire a interesului material, o mai mare neîncredere față de aceea cărora le întind mâna spre unire și o mai mare iubire pentru rosturile îndătinat, de care în ruptul capului nu se pot despărți, ale vechii biserici în care trăise neam de neamul lor, luptându-se cu puterea sau cu viclesugul, pentru păstrarea lor, ca fiind cea mai sigură scară spre Dumnezeu și „spășenia sufletului”, spunea N. Iorga (Ist. Bis. rom., vol. II, p. 23) Si tot el caracteriza actul dela 1700, prin care se perfecta zisa unire, ca „cel mai înjositor act public săvârșit până atunci de vreun vlădică românesc, un arhieru uitător de datorile și jurămintele sale, ale unui român fără simț de neamul său” (Ibidem, p. 34).

Faptul s'a consumat. Ispita habsburgică prin viclesug iezeit a prins. Târgul a fost rușinos. Defecțiunea s'a produs. Este pentru prima dată când un vlădică și niște preoți români se despart de popor. S'a verificat însă într'un secol întreg de prigoane și suferințe că biserica nu este numai a preoților, ci a celor mulți, a credincioșilor, a poporului, care înțelege s'o apere și singur. „Nici focul, nici sabia, nici moartea nu ne despart de credință și biserica noastră” este mărturisirea brașovenilor, săpată și azi pe frontispiciul bisericii sf. Nicolae din Scheii Brașovului.

Strașnică lecție, dată pentru acei preoți care n'au știut să descifreze în ispitele veacului rostul permanent al bisericii și poporului, în fruntea cărora ședea.

Ce-a fost, a fost, dar orice păcat se iartă, afară de cele împotriva Duhului S'ânt. Și nu că Dumnezeu nu le ar ierta și pe acestea, dar nu le poate ierta din pricina împietririi inimii celui ce le-a comis și care nu și le recunoaște și nu-și cere iertare. Ceea ce s'a făcut la 1700 este un păcat împotriva Bisericii și neamului. Biserica iartă, neamul iartă. *Tunc intelligat altera pars!*

Noi, Români, n'am avea decât de câștigat, dacă am avea aceeași credință religioasă; mai ales că am avut-o odată. Te doare inima când vezi că la școală copiii învață împreună limba română, istoria țării, geografia patriei, dar la religie se despart, deși se închină aceluiași Dumnezeu. Dumineca și în sărbători se despart din nou: unii merg la biserica ortodoxă iar alții la cea unită. Oare să ne despărțim prin ceea ce

ar trebui să ne unească mai mult? Ne-am unificat din punct de vedere național, de ce să stăm desbinați din punct de vedere religios, când, desbinați înainte, tocmai credința și biserica ne uneau?

De aceea, la serbarea celor o sută de ani dela adunarea din 1848 de pe Câmpia Libertății dela Blaj, păstorul Ardealului, I. P. S. Mitropolit Nicolae, urmașul lui Atanasie Anghel dela 1700 și al lui Andrei Șaguna dela 1848, a exprimat încă odată dorința de realizare a unității noastre bisericești: „Ca urmaș al vechilor mitropoliți ai Bălgradului, care aveau sub oblăduirea lor toată nația românească din Ardeal, îndrept către voi, cei pe care interese streine v'au amăgit, despărțindu-vă de maica noastră cea bună, de Biserica ortodoxă, o chemare caldă de părinte: să vă întoarceți acasă!”

Chemarea caldă a Inaltului Ierarh a avut un viu răsunet în presa noastră, ca și în sufletul tuturor românilor. Am dori să aibă ecou mai ales în sufletele celor care pot astupa această spărtură. Dușmanii au lovit puternic cu securea în trunchiul neamului. O așchie a sărit. Din fericire mică. Precum, tot din fericire, această așchie n'a căzut departe de tulpină, încât, readusă, leucuirea se face repede.

Putem nădăjdui într'o revedere grabnică? Ne pregătim oare să tăiem vițelul cel mai gras pentru a ne veseli la praznicul acestei întoarceri acasă?

Gh. C. Diaconu

Festivitățile centenarului 1848

Luna Iunie a fost proclamată „Lună comemorativă 1848”. De aceea în toată țara s'au dat festivaluri în școli, în uzine, în sindicate, în sate și orașe, închinat revoluției din 1848. Guvernul a organizat festivități deosebit de impozante la Islaz și la București.

În ziua de 9 Iunie s'a ținut o mare adunare la Islaz, în cadrul căreia au vorbit: dl P. Constantinescu-Iași, prim-vicepreședinte al Inaltului Prezidiu, dl Emil Bodnăraș, ministrul Apărării Naționale, ș. a. În seara zilei de 10 Iunie dl prim ministru Dr. Petru Groza a făcut o amplă expunere la Ateneul Român. În 11 Iunie s'a inaugurat Așezământul Cultural „N. Bălcescu” și muzeul „Momente din lupta pentru libertate a poporului român”. Cu această ocazie s'a citit o scrisoare a dlui Teohari Georgescu, ministrul Afacerilor Interne, președinte de onoare al Așezământului cultural, care n'a putut participa personal la solemnitate. În aceeași zi școlile n'au ținut cursuri și au avut loc serbări comemorative în toată țara. Programul festivităților a continuat cu conferința dlui N. Popescu-Doreanu, vicepreședinte al Arlusului, despre: „Nicolae Bălcescu” (16 Iunie) și cu mari concursuri de cântece și dansuri naționale (27 Iunie), în cadrul cărora a vorbit dl Octav Livezeanu, ministrul Artelor și Informațiilor.

Toți vorbitorii au remarcat evenimentele revoluției din Muntenia în lumina claselor sociale din 1848, scoțând în evidență figura de vizionar a lui N. Bălcescu, și au arătat că revendicările revoluționare de atunci au devenit realitate deplină și au fost chiar depășite de-abia în vremea noastră.

La Sibiu, între festivitățile școlilor și sindicatelor remarcăm ședința dela Academia teologică, în cadrul căreia au vorbit Păr. Rector N. Neaga, Păr. Prof. Dr. T. Bodogae și N. Streza, student an. III. Tot la Academia teologică s'a deschis expoziția comemorativă 1848, sub auspiciile Sindicatului Corpului Didactic și ale celorlalte instituții de cultură din Sibiu (Regionala de Informații, Mitropolia, Astra, Arhivele Statului, Bruckenthal). Cu adunarea și aranjarea materialului s'a ocupat Păr. Prof. Dr. T. Bodogae, ajutat de d. Gherasim (Astra), d-nii Dr. Bielz și Horedt (Bruckenthal), Păr. Prof. Dr. Șt. Lupșa ș. a. Deschiderea expoziției a avut loc în 16 Iunie, prin cuvântul dlui Cristoiu, președintele Sindicatului Corpului Didactic și conferința Păr. Prof. Dr. Șt. Lupșa. Corul Primăriei, dir-

O însemnare despre revoluția din 1848

„Istoria poporului nostru este în primul rând o istorie a satelor”, a spus undeva marele nostru istoric Nicolae Iorga, iar cronicile acestei istorii sunt adesea cărțile de ritual, în care umilii dascăli (cantori) și preoții însemnau cu multă grijă evenimentele importante ce se iveau în viața satelor. Aceste cărți au ajuns cu vremea să formeze pentru istoria noastră o prețioasă colecție de documente. Greutatea cu care se procurau în trecut cărțile de ritual și pietatea cu care erau păstrate au făcut din ele adevărate bunuri spirituale ale vieții satelor. O faptă, un eveniment, ca să se bucure de a fi înscris pe filele lor, trebuia să fi avut o deosebită importanță pentru viața satului, iar pietatea cronicarilor constituie un bun criteriu de cenzură, fiindcă nu oricine era îndreptățit să scrie și nu orice se putea scrie pe cărțile sfinte.

Cărțile de slujbă religioasă erau aduse cu multă trudă de peste munți, din Moldova sau din Țara Românească, dela Buzău, București sau R. Vâlcea, iar costul lor de zeci și sute de coroane era acoperit din contribuția întregului sat.

Pe filele vechilor cărți de ritual se întâlnesc adesea mărturiile ale unui trecut de sânge și lacrimi, dar și dovezi de credință nezdrcinută în dreptatea lui Dumnezeu și în viitorul poporului românesc. Dacă persecuția religioasă habsburgică distrugea mănăstirile, închidea bisericile ortodoxe din Transilvania, întemnița preoții și dreptcredincioșii, credința ortodoxă lumina cu atât mai viu din focul persecuțiilor.

Am avut bucuria ca, deschizând o Evanghelie veche din biserica Blăjeni Plaiu com. Blăjeni, jud. Hunedoara, protopopiatul Zărandului, se găsească următoarea însemnare, scrisă cu litere cirilice, pe ultima pagină, la marginea de jos:

„La anul 1848 sau început revoluția toamna două săptămâni până în Simerdu și au ținut până în 849 în luna Iunie după Rusali(i) și au arsu Unguri(i) în satul numit Blăjeni două Biserici, în Sat și Plai.”

Evanghelia este bine păstrată, legată în piele, cu scoarțe tari din lemn, încheiată cu două copci de aramă. A fost tipărită la Sibiu, în anul 1859, la Tipografia diecezană, „supt priveghierea și cu binecuvântarea Prea Sfinției Sale Domnului Andrei Baron de Șaguna, Episcop al Bisericii greco-răsăritene ortodoxe, în Marele principat al Ardealului”.

Comuna Blăjeni, vecină cu Abrudul și Vidra, a făcut parte din focul revoluției dela 1848. Cele două biserici din Cătunele Sat și Plaiu au fost îrsă nimicite complet, fiindcă zidurile lor erau construite din piatra, ce se găsește din abundență pe albia Crișului Alb. Peste câțiva ani, când interiorul și acoperișurile bisericilor vor fi fost reparate și se vor fi procurat cărți noi de ritual, cronicarul, al cărui nume nu-l știm și care probabil să fie preotul respectiv, va fi însemnat lapidar pe stânta Evangheliei lucrurile petrecute.

Evanghelia din Biserica Blăjeni Plaiu stă de atunci pe tetrapodul iconostasului și generații după generații credincioșii satului vin să i se închine.

Pr. Prof. IOAN IONESCU

arat de Păr. Prof. Gh. Șoima, a executat câteva bucăți muzicale. Expoziția are 3 despărțăminte: I. Presa din 1848, care cuprinde Manifestul comunist, presa română (Gazeta Transilvaniei, Organul lumînării, Foaie pentru minte, inimă și literatură ș. a.) ungară, săsească și austriacă din 1848, plus zierele de perete comemorative 1848—1948. II. Oamenii și fapte din 1848, care cuprinde: Revoluția din Muntenia cu N. Bălcescu, proclamația dela Islaz și Guvernul provizoriu, revoluția din Moldova cu M. Kogălniceanu, revoluția din Ardeal cu Avram Iancu, Adunarea dela Blaj, luptele din Ardeal (arătate pe hartă), desființarea iobăgiei și plângerile țăranilor (Preotul N. Rădoi din Vulcan folosește în Iunie 1848 cuvântul: comunism), E. Varga, arme, monede, cărți despre 1848 ș. a. III. Sibiu în 1848, care cuprinde: un tablou al Sibiului în sec. XIX, Comitetul român din Sibiu, Grănicerii din Orlat, documente ale țăranilor din județ, luptele pentru Sibiu — un tablou al rolului Sibiului în 1848 ș. a. Expoziția, deosebit de instructivă, este cercetată zilnic de școlari, muncitori, intelectuali etc. Ea e deschisă până la sfârșitul lunii Iunie.

Opera socială a Bisericii

Pentru a face cunoscută opera socială a Bisericii, am adresat în numărul precedent al *Telegrafului Român* un apel către P. C. Protopopi și Preoți să ne trimită dări de seamă despre activitatea socială pe care o desfășoară. Primul răspuns la acest apel ne-a venit din partea tânărului preot Avram Petric din Deva, cunoscut cititorilor *Telegrafului Român* din articolele sale publicate în acest ziar. Părintele Avram Petric ne trimite un articol — dare de seamă, din care extragem următoarele:

În calitatea de duhovnic onorific al Școlii Normale din Deva, C. Sa a urmat un „Curs de prim ajutor”, înființat în această școală de Crucea Roșie, în colaborare cu Ministerul Învățământului public. În același timp, a avut și sarcina de infirmier al școlii. În curând și-a dat seama că atât în școală cât și în parohie nu putea fi de vreun folos deosebit bolnavilor fără o mică trusă cu medicamente de primă necesitate. De aceea a făcut tot ce a putut și și-a procurat tifon, vată, gutapercă, tinctură de iod, apă oxigenată, protargol, apă boricată, piramidoane, aspirine, protozile, eșarfe, argirol, colir, cocaină, oleu camforat, alifie mercurială bedalonată, alifie sulfurată, ventuze, spirt deaaturat, spirt medicinal, precipitat galben, carbonat de potasiu, sare amară, formalină, alifie pură, etc. etc. De asemenea, folosind sfaturile din cartea d-rului A. Buia, „Plantele noastre medicinale”, a colectat și uscat următoarele plante de leac: flori de teiu, flori de soc, flori de salcâm, mușeșei, coada șoricelului, muguri de flori de brad, așmă, lumânărică și busuioc sălbătic. La cursurile de prim ajutor, Părintele Avram Petric s'a folosit mult de cartea d-rului A. Filitti „Noțiuni de prim ajutor medical” și de lucrarea „Cartea sănătății”, a d-rului I. Glăvan.

Posedând o trusă cu medicamente de prim ajutor, plantele medicinale amintite și Molitvelnicul, Părintele Avram Petric se simte în stare să păsească „pe drumul însănătoșirii sufletului și trupestii a enoriașului și semenului de pretutindeni”.

Dar Părintele Avram Petric, știind că „sectorul asistenței sanitare din marele sector social este cel mai compatibil cu chemarea preoțească”, dă și unele sugestii, pe care le transcriem întocmai:

1. Mitropolia să inițieze cursuri speciale de prim ajutor, la care C. Prețime să fie obligată a lua parte.
2. Introducerea acestor cursuri și la studenții Academiei Teologice „Andreiane”, pentru ca odată cu absolvirea cursurilor teologice să absolve și cursul de prim ajutor.
3. Crearea de fonduri speciale în fiecare parohie pentru procurarea medicamentelor de primă necesitate, precum și a materialelor și instrumentelor medicale de prim-ajutor, creându-se în același timp un mic dispensar medical pe lângă fiecare casă sau oficiu parohial sătesc — mai ales.
4. Dirijarea acțiunii de colectare, selecționare și uscare, după perioade de timp, a plantelor medicinale, fiecare parohie având grija ca, în colaborare cu copiii dela școala primară, să-și procure plantele de leac mai însemnate.

Inceputul de asistență socială pe tărâm sanitar, făcut de tânărul preot Avram Petric dela Deva, ni se pare foarte meritoriu, iar sugestiile date de C. Sa sunt vrednice de luat în seamă. Așteptăm răspunsuri și dela alți păstori sufletești care au desfășurat o activitate socială vrednică de dat ca pildă.

T. R.

Pomenirea revoluționarilor uciși la 29 Iunie 1948

În prezența I. P. S. Patriarh Justinian și a d-lui prof. Stanciu Stoian, ministrul Cultelor, s'a săvârșit Sămbătă pomenirea revoluționarilor uciși cu pricejul ciocnirii dintre poporul Capitalei și armată, la 29 Iunie 1848. Serviciul religios a fost oficiat de soborul de preoți și diaconi ai catedralei, în frunte cu P. S. arhieru Veniamin. La mormântul eroilor, aflat chiar pe dealul Patriarhiei, în stânga catedralei — s'au citit rugăciunile pentru odihnire sufletelor celor uciși în lupta pentru libertate.

Pastorația familiei

Pastorația familiei este o problemă vitală a Bisericii, căci de felul cum vom ști îndruma viața căsătoritorilor, atarnă viitorul Bisericii și al poporului nostru.

Sf. Ioan Gură de Aur, vorbind despre familia creștină, o numește „Biserica mică”, exprimând prin acest cuvânt duhul ce trebuie să însufletească viața celor căsătoriți. Căci familia este căminul sfânt al tuturor virtuților creștine. La baza ei stă nu atât dorința de plăcere simțuală, ci mai ales nevoia ce o simte omul de comuniune, de raporturi sufletești, de înțelegere și încredere reciprocă. În sufletele tinerilor trebuie cultivate acele însușiri, cari îi fac să se apropie sufletește, înlesnindu-le comuniunea spirituală, fără de care nu e cu putință încheierea vieții de familie. În această privință, trebuie să recunoaștem că tineretul e prea puțin ajutat să-și netezească drumul spre viața familială, fiind lăsat la voia întâmplării. Taina căsătoriei e înțeleasă de tinerii noștri prea ușor, fiind socotită de unii ca o datorie dela care nu te poți sustrage, iar de alții ca un mijloc de câștigare a bunurilor materiale. Despre raporturile sufletești și unitatea de conștiință ce trebuie să stea la baza vieții de familie prea puțin își dau seama tinerii candidați la căsătorie. Din pricina nepregătirii sufletești se întâmplă acele crize de viață familială, care duc de multe ori la destrămarea căminului conjugal și în cele din urmă la divorț. Te surprind nenumărate cazuri de neînțelegere și despărțire a celor ce s'au legat înaintea lui Dumnezeu să fie uniți pe totdeauna.

Pe cât de înaltă este comuniunea de iubire când o privim în lumina sf. taine, pe atât de grozavă este ruptura ce se pregătește în sufletele celor nărăviți cu păcatele. Neîncrederea, bănuiala, suspiciunea, sunt agenții care contribuie efectiv la desagregarea vieții familiale. Viermele care distruge în mod sigur viața de familie este imoralitatea, practicată atât înainte cât și după căsătorie. Dușmanii cei mai mari ai vieții conjugale sunt: patima beției și a destrămării. De aceea o acțiune de îmbunătățire a căminului conjugal trebuie să urmărească combaterea viciilor sociale și o educație mai stăruitoare pe linia pozitivă a virtuților creștine. Aici e rolul important al preotului duhovnic, care va chema cu timp și fără timp pe tinerii din primăvara vieții să-și călăuzească pașii după poruncile lui Dumnezeu. O catehizație privitoare la viața socială e cea mai bună școală la moralității. Convorbirea intimă făcută cu scopul de a-i face atenții cu privire la așa numitele „păcate neiertate”, este cred un memento ce-i va păzi de multe căderi. Cea mai binefăcătoare influență a preotului este în sf. taină a mărturisirii. Aici are ocaziunea potrivită să toarne în sufletul tinerilor mântuitoarele învățături, care îi vor scoate din valul păcatelor și le vor arăta frumusețea vieții curate. Se va atrage atenția tinerilor asupra păcatelor ce veștejesc floarea vieții

și vor fi îndemnați să-și păzească fecioria neîntinată de păcate rușinoase.

Căsătoria, taină a comuniunii sfinte, cere integritatea trupezască și sufletească a celor ce s'au hotărât să-și aparțină toată viața. În vasele curate și nestirbite de loviturile păcatului, își trimite Dumnezeu harul său sfânt, care unește pe cei căsătoriți într'un gând și într'o comunitate de destin. Ca această comuniune să fie cât mai trăinică, tinerii ce se căsătoresc își unesc nu numai zestrea lor materială ci mai ales cea sufletească, cheazăsigură a dăinuirii legăturii lor sfinte. De aceea cel dintâi pas spre viața familială este cunoștința sinceră ce trebuie s'o aibă despre sine tinerii ce vor să se căsătorească. În taina sf. Spovedanii, pe care tinerii sunt povățuiți s'o facă înainte de căsătorie, preotul va cerceta substratul sufletesc al vieții lor trecute și-i va învăța cele de cuviință în vederea sf. Taine. Va insista în chip deosebit asupra vieții lor intime, făcându-i atenții să păstreze buna cuviință în ce privește moralitatea înainte de cununie.

Așa pregătit sufletește, cu încredere și ajutorul lui Dumnezeu, pășesc cei aleși ai darului să primească pe capetele lor cununa dragostei dumnezeiești, menită să le sfîntească viața în duhul lui Hristos. Cât de frumoase sunt rugăciunile prin care preotul invocă harul dumnezeesc peste cei „cu slavă și cu cinste încununati”. Preotul se roagă Domnului: „Dă-le lor roadă pântecelui, prunci buni, înțelegere sufletească și trupezască, și bineplăcând înaintea ta să strălucească ca luminătorii pe căr întru tine Domnul nostru”. La această bucurie iau parte sfinții și mucenicii, care bine s'au nevoit și s'au încununat, ca să le trimită din cerul milostiviilor dar de viață și de luptă duhovnicească. În rugăciunea sa preotul se roagă Domnului să arate nunta lor cinstită, patul lor neprihănit și să petreacă traiul lor fără de prihană. „Și-i învrednicește pe dânșii să ajungă întru bătrânețe ferice, cu inima curată, lucrând poruncile Tale”.

Așa încep cei uniți prin harul sfintei cununii să-și feasă pânza vieții lor, cu trudă și jertfă, păzind hotarele legii. Ei vor avea să împartă pâinea bucuriilor și necazurilor vieții, nădăjduind și rugând pe bunul Dumnezeu să le ajute. Viața de familie ridică multe greutăți în șirul anilor rânduiți de Dumnezeu celor căsătoriți. O luptă aprigă și de multe ori neînțeleasă au să ducă soții în năzuința lor spre împlinirea rostului lor în lume. De multe ori necazurile vor să ingenunche credința și dragostea vieții familiale, dar mâna ocrotitoare a lui Dumnezeu va păzi pe cei nevinovați.

Pomul familiei crește și rodește în pruncii cei nevinovați, care sunt un semn al binecuvântării lui Dumnezeu pentru familia credincioasă. „Pruncul — după cum zice un tânăr și entuziast teolog — este fereastra neprihănită, prin care lumina pură a cerului pătrunde în casa părinților”

„Copilaria este prelungirea cerului pe pământ”. Cât de mult se bucură părinții când văd cum crește și înfloarește viața în jurul lor! Câtă nădejde nu leagă ei de micii lor copii pe care vor să-i vadă mari și bine educați! Tocmai grija această a educației și a creșterii copiilor îi face pe unii părinți să fie îndoielnici și să-și încarce sufletul cu păcatul așa de greu al lepădării, asemenea celui ce a vândut pe Domnul pentru treizeci de arginți. Astfel de părinți sunt potrivnici providenței dumnezeiești, nesocotind cu știință și voință legământul sfânt al cununii. Din pricina acestei nelegiuiri se sapă prăpastia adâncă între Dumnezeu și om. Din adâncuri de conștiință se aude glasul mustrător: Omule unde ești? Cu ce drept ai oprit viața? Oare tu ai dat-o? Sunt întrebările cerului care urmăresc toată viața pe cei vinovați. Din pricina acestui păcat de moarte și a altor păcate care bat mereu la ușa conștiinței, neliniștea și îndoiala pun stăpânire peste viața familiei, făcând-o să tânjească și să se veștejească. „Copilul și dragostea reciprocă trebuie să meargă mână în mână fără să se vrăjmașească”. Fecunditatea trupezască, arătată într'un număr limitat de copii, nu este cuprinsă în legea căsătoriei. Renunțarea la fecunditatea trupezască nu e justificată, decât prin consacrarea unei vieți spirituale.

La răspântiile vieții familiale: boală, necaz, moarte, omul se vede silit să-și facă un examen de conștiință și să se întrebe de ce pătimește. Sunt ocaziunile cele mai potrivite a face pe om să se gândească la Dumnezeu și să-și revizuiască viața. Preotul va folosi aceste prilejuri să dea sfaturi înțelepte, mângâind sau mustrând pe credincios, după cum cere nevoia bunului lor progres duhovnicesc. La astfel de ocazii intră preotul în intimitățile vieții de familie, sfătuiindu-i pe căile cele bune ale mântuirii. La nașterea pruncului este un prilej binecuvântat de vizită pastorală în mijlocul familiei, bucurându-se împreună cu părinții pentru noul venit în lume. Dar mai ales în încercări și suferințe, prezența preotului în mijlocul familiei este de mare însemnătate. Nimenea altul nu poate să înțeleagă și să aline durerile sufletești, ca preotul, trimisul lui Dumnezeu către sufletele ostenite și încercate. Credinciosul nu uită vizitele preotului în familie. Astfel de vizite în familie au o importanță capitală în lucrarea de întărire duhovnicească a credincioșilor noștri.

Pe lângă acțiunea directă de pastorație a familiei, se poate desfășura o binefăcătoare influență mijlocită de credincioșii noștri. Mai ales în certurile și necazurile vieții familiale, o mijlocire binefăcătoare din partea unui credincios poate să aducă pace și bună înțelegere. Ce ne-ar împiedeca pe noi să facem un cerc al prietenilor familiei? Mă gândesc la cei mai buni credincioși ai Bisericii, care ar primi însărcinarea să intervină cu duhul păcii și al buneii voiri în mijlocul familiilor bătute de tot felul de năpăstui. Această intervenție cere mult tact și înțelepciune.

Dar mijlocul cel mai bun de influență

în familie este cunoștința și prietenia ce ne-o întind la tot pasul copiii. Prin ei cunoaștem spiritul ce domină în familie. Copilul deschide ușa sufletului părinților. O înnoire a vieții familiale începe dela vârstarele tinere care vor fi crescute în frica de Dumnezeu și ascultare de Biserică. La vârsta adolescenței, când viața se revărsa ca un râu gâlăgios, e nevoie de intervenția preotului care știe îndruma energiile tineresti spre scopuri nobile. Un cor bisericesc introduce multă armonie și dragoste de biserică în sufletul tineretului. Cu aceasta am încheiat ciclul vieții familiale, sesizând doar actele mai importante din viața familiei.

Oricâte ar fi mijloacele practice de refacere a moralității familiale, ele trebuiesc miruite de duhul dragostei lui Hristos și de răvna de a crește fii devotați ai Bisericii. Ori latura aceasta a înduhovnicirii omului și a familiei nu stă în stăpânirea noastră, ci a Domnului. De aceea adeseori trebuie să ingenunche preotul la rugăciune pentru fiii parohiei sale și să ceară dela Dumnezeu să păzească turma sa de vrăjmașii văzuți și nevăzuți cari vor s'o prade.

Familia creștină este plămada vieții adevărate în lume. De ea atarnă o nouă orânduire a vieții sociale. Fi-va ea în stare să reziste ispitelor veacului? E marea întrebarea ce apasă pe umerii noștri, celor ce avem să răspundem de mântuirea oamenilor și a familiei. De felul cum vom ști turna duh de viață nouă în inima familiei, atarnă comunitatea de iubire a Bisericii și o nouă viață socială. „Dumnezeu și-a interzis să populeze cerul fără concursul nostru”, a spus un cugetător creștin.

Regenerând familia prin duhul vieții creștine, Biserica va spori binele și fericirea mult dorită de toți și va înmulți fii împărăției lui Dumnezeu în lume.

Ieromonahul Serafim

Nr. 4615/1948.

Comunicat oficial

Sfântul Sinod, cu adresă Nr. 706 din 12 Iunie a. c., comunică următoarele:

În conformitate cu hotărârea luată de Sfântul Sinod în ședința sa dela 24 Mai a. c., pe baza Constituției votată de Marele Adunare Națională a Republicii Populare Române la 13 Aprilie a. c., formula de pomenire a Capului de Stat în biserici și la slujbele religioase este următoarea:

„...Membrii Prezidiului Republicii Populare Române, pentru sănătatea și mântuirea lor...”

Cucerica noastră preoțime va executa întocmai aceste dispozițiuni.

Sibiu, 23 Iunie 1948.

Consiliul Arhiepiscopesc

La Bușteni s'a inaugurat în ziua de 30 Mai a. c. căminul de orfani de războiu „9 Mai”, instalat în localul hotelului „Palace”. Căminul are o capacitate de 400 copii, având 12 dormitoare mari, săli mari de clasă, unde vor funcționa curs primar și gimnaziu unic, etc.

* FOIȘOARA *

Rolul Sibiului în Revoluția din 1848—49

(Urmare din Nr. 11—12)

Soldatii care păzeau în stradă, văzându-l, l-au lăsat să fugă. Bărnuțiu a scăpat ca prin minune, căci afară îl aștepta căruța unuia Șandor din Cenade, cu care voiau să-l transporte la Cluj.

August Treboniu Laurian locuia în cvartir la Nicolae Bălășescu, amândoi fiind urmăriți. O ceată de grenadiri îl așteptau pe Laurianu la gazda lui. Dar el aflând, se pregătea să plece din Sibiu la Brașov și de acolo în Țara Românească. Dobokay auzi de aceasta și împreună cu locotenentul Bánffy și o patrulă numeroasă merșeră la Hessler, de unde trebuia să plece Laurian. Îl prinseră tocmai în momentul când voia să se despartă de mama sa — căci părinții lui erau din Fofeldea Sibiului, tatăl lui fiind preot acolo. A fost arestat și escortat la cazarmă. De asemenea a fost arestat și Bălășescu, confiscându-li-se și corespondența.

Arestarea acestor doi fruntași produse o vie agitațiune printre românii din Sibiu și din împrejurimi, ba chiar și sașii se scandalizară de această arestare arbitrară, făcută fără știrea magistratului și poliției din localitate.

Arestarea s'a făcut Vineri în 18 August. Poporul din satele din jurul Sibiului s'a răscolit sub conducerea lui Bărnuțiu și a tatălui lui Laurianu. Ca la 400 oameni au venit la Sibiu, înarmați, și au cerut, prin o delegație, dela generalul Gedeon, să știe pentru ce sunt arestați conducătorii, care le aduc lumină, și să fie eliberați cât mai repede.

Înțelegând apoi că ungurii vor să-i ducă peste noapte pe arestați din Sibiu la vreo închisoare ungurească, grănicerii români rămăseră noaptea de pândă în apropierea cazarmei, iar țărani păzeau drumurile, oprind și cercetând toate căruțele ce treceau, ca nu cumva să fie transportați arestații.

În săptămâna următoare tumultul crescuse în Sibiu și mai mult, pentru că venea știrea că se apropie de Sibiu un număr de 8.000 de români, venind de către

Apold. Acestora li se adăugară și grănicerii din com. Veștem, așa că numărul mulțimii se ridică la 10.000. Printr'o nouă petițiune cerură generalului Gedeon eliberarea conducătorilor, spunându-i printre altele: „Am înțeles că ungurii vreau să ducă pe oamenii noștri în țara lor, la închisoare, și noi am venit, ca dacă vor vrea să-i ducă să-i scoatem din mâinile lor” (*Gh. Barițiu: Părți alese din Istoria Transilvaniei, Sibiu 1850, vol. II, p. 182*).

Béldi, văzând acestea, fugi la Cluj. Generalul Puchner plecă la Alba-Iulia să ceară baronului Vay eliberarea arestaților, lăsând vorbă că, dacă până Vineri 25 August nu se întoarce, sau el sau o stafetă, arestații să fie eliberați.

Poporul se retrase la Orlat, unde în 27 August era adunarea Regimentului II de grăniceri. În 25 seara, nesocotind nimic dela Alba-Iulia, au trimis trăsura colonelului cu fiul său și cu locotenentul Novac, urmați de alte trăsuri și popor, ca să ridice pe arestați și să-i ducă la Orlat. Mulțimea, care se adunase în fața cazarmii — „Mihai Viteazu”, de azi — era în număr impresionant, ceea ce neliniștea armata. Colo-

nelul Pfersman, neprimind nimic dela Alba-Iulia, eliberă pela orele 8 seara pe arestați, care fură purtați în triumf până la Orlat, în strigătele mulțimii de „Trăiască națiunea română”, „Trăiască Laurianu”.

Astfel, prin vigența poporului au fost eliberați cei doi conducători. Legătura strânsă dintre conducători și popor s'a dovedit mai puternică decât viclesugul și teroarea unor stăpânitori lipsiți de scrupule. Conducătorii românilor și-au însușit cuvintele lui Bărnuțiu, adresate cu ocazia adunării din Dumineca Tomii: „Țineți cu poporul, ca să nu rătațiți” — iar poporul a înțeles să-i apere pe acești conducători, care și-au pus viața în slujba lui.

Aceste două episoade pun în lumină favorabilă orașul Sibiu, care prin reprezentanții săi a înțeles momentul istoric, l-a trăit din plin, a luptat și a cules, mai târziu — mai ales datorită tenacității lui Șaguna — roadele luptei, în limita posibilităților încuviințate de împrejurările vremii. Din expunerea sumară a acestor două episoade caracteristice, credem că se poate scoate încheierea că Sibiu a avut un rol preponderent și determinant în revoluția din 1848—49.

NIC. STREZA, stud. teol.

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Duminecă, 20 Iunie a. c., s'a făcut la București instalarea d-lui dr. Moses Rosen ca Șef-Rabin al populației evreiești din Republica Populară Română.

La această solemnitate, d. prof. Stanciu Stoian, ministrul Cultelor, vorbind în numele guvernului, a evidențiat personalitatea d-lui dr. Moses Rosen, apoi a arătat că Guvernul a înțeles să pună în practică egalitatea în drepturi a tuturor naționalităților conlocuitoare din Republica Populară Română.

În numele I. P. S. Patriarh Justinian a vorbit P. S. arhieru Pavel Șerpe, vicarul sf. Patriarhii.

Di Prof. Stanciu Stoian ministrul Cultelor, a ținut la București în ziua de 16 Iunie a. c., în Aula Fundației Universitare din Piața Republicii, o importantă conferință cu subiectul: „Probleme pedagogice și școlare în preocupările generației dela 1848”.

Di Gh. Vasilichi, ministrul învățământului public, a acordat absolvenților seminariilor teologice ortodoxe dreptul de a se înscrie și prezenta direct la bacalaureat, fără examen de diferență.

Ministerul Sănătății a înființat, cu începere dela 20 Iunie a. c., o școală de tehnicieni radiologi și o școală de geniu sanitar. Elevii acestor școli, recrutați dintre absolvenții a 4 clase de liceu teoretic sau industrial, sunt întreținuți absolut gratuit de ministerul sănătății pe toată durata cursurilor (18 luni cei dintâi; 8 luni cei de-aldoilea).

Statul Sanitar creat de ministerul sănătății este format din profesori universitari și are sarcina de a elabora legile și regulamentele necesare în acțiunea de rezolvare a marilor probleme sanitare. Comandamentul unic al sănătății va lucra în strânsă legătură cu acest sfat sanitar.

Pensiunea dela Schitul Păltiniș, va fi deschisă dela 1 Iulie până la 15 Septembrie 1948. Situată în cea mai frumoasă regiune climaterică din munții Sibiului, înzestrată cu tot confortul, este o casă de elită. Băcărtărie îngrijită, prețuri convenabile. Informațiuni la Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu — Telefon 413

Delegația Bisericii ortodoxe române, care pleacă la începutul lunii Iulie la Moscova, spre a participa la sărbătorirea împlinirii a 500 de ani dela dobândirea autocefalității Bisericii ortodoxe ruse și la conferința panortodoxă ce va avea la Moscova tot în luna Iulie, va fi alcătuită din I. P. S. Patriarh Justinian, I. P. S. Firmilian, arhiepiscopul Craiovei, P. S. Nicolae Colan, episcopul Clujului, Pr. P. Vintilescu, prof. universitar, Pr. Neaga, interpret, D. Stanciu Stoian ministrul Cultelor, va reprezenta guvernul țării la serbări și la conferința interortodoxă.

Luni, 14 Iunie a. c., s'a deschis la Facultatea de Medicină din București „Expoziția Medicinii Române”, organizată de Institutul Român de Cultură Universală. Cu prilejul Expoziției s'a organizat și o Săptămână Medicală, între 14—21 Iunie a. c., în cadrul căreia au avut loc importante conferințe și comunicări științifice.

Ambulatorul policlinic Sibiu a dat într'un an (1947) 40.000 consultații.

EXTERNE

La Varșovia s'a ținut o conferință a miniștrilor de externe ai U. R. S. S., Albaniei, Bulgariei, Cehoslovaciei, Jugoslaviei, Poloniei, României și Ungariei. Conferința a fost consacrată chestiunii recomandărilor conferinței londoneze referitoare la Germania. Conferința dela Varșovia a făcut propuneri concrete, rezumate în 5 puncte, pentru soluționarea problemei germane și în interesul pacii și securității tuturor popoarelor.

Polonia și Ungaria au semnat un tratat de prietenie colaborare și asistență mutuală.

Grevele se țin lanț în Franța, Belgia, Italia, Anglia și Statele Unite ale Americii.

Dela Administrația Telegrafului Român

Potrivit angajamentului ce ne-am luat întru-vinul numerelor precedente ale **Telegrafului Român**, menționăm mai jos Parohiile care au răspuns apelului nostru, achitând abonamentul pe anii 1947 și 1948. Mulțumim călduros P. C. Parohi respectivi.

Sunt unele Parohii care au plătit abonamentul pe 1948, dar nu l-au plătit pe 1947 sau pe 1948, trimis numai acoperit în lei nestabilizați. Rugăm pe P. C. Parohi să pună în bună rânduială și această datorie.

Recipisele de plata abonamentului servesc ca acte justificative la gestiunea parohiilor.

Nădăduim ca toate Parohiile și toți abonații **Telegrafului Român** să ne înțeleagă și să ne ajute ca să apară ziarul regulat, în bune condiții tehnice și cu număr sporit de pagini.

Lista Parohiilor care au achitat abonamentul pe 1947 și 1948

Sibiu-Josefin, Petroșani, Biscaria, Hunedoara, Mediaș, Petrila-Lunca de sus, Petrila-Poeni, Sighișoara (trei parohii), Agârbicium, Alțina, Archita, Aita-medie, Băcel, Baciu, Bârgăuș, Boholt-Deva, Boian, Bruin, Budila, Bungard, Cacova, Cacovița, Căstău, Cernatu, Chesler, Cigmău, Costești, Covasna, Crișeni, Daia-română, Drâmbarii, Felmer, Ghimbav, Hurez, Iacobeni, Ighișul-nou, Ighișul-vechiu, Limba, Lunca, Luncoiu de jos, Mărgineni, Mateiaș, Mihăileni, Mohu, Nădăștia de jos, Poplaca, Porumbacul de jos, Preștea, Pricaz, Râșnov-Olt, Sâmbăta de jos, Săsăuș, Satulung-Sf. Adormire, Satulung-Sf. Arhangheli, Sibiel, Sibișelul-vechiu, Șesuri, Șinca-nouă, Șura-mare, Tău, Tilișca, Turnișor, Văleni, Veseud-Agnita, Veseud-Mediaș, Viștea de jos, Zărnești, Zizin, Orlat, Mândra, Ludîșor, Loman, Porcești, Vulceș, Șomărtin, Micfalău, Săcădate, Ungra, Vecerd, Bogata Olteană.

Rectificări

Datorită unei greșeli tipografice, numărul precedent al „Telegrafului Român” a apărut cu data de 13 Mai, în loc de 13 Iunie. De asemenea, cuvântul „răsură” din versul al patrulea al poeziei „Mama” a apărut, la un număr de exemplare, „răsună”. *Errare humanum est...*

Nr. 245/1948.

1—2

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. I TELIU din protopopiatul Oituz, jud. Brașov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în **Telegr. Român.**

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Salariul dela Stat, conform gradului de pregătire.
2. Locuință în casa parohială cu 4 camere, bucătărie, încălzire de vară, grajd și șură în stare bună.
3. Sesiune parohială de 3 jug. $\frac{3}{4}$ st. p. arabil și 7 jug. fânaș.
4. Patru stânjani de lemne de foc transportați în curtea parohială.
5. Stola obișnuită în parohie.

Obligațiuni:

1. Cel ales va predica în Dumineci și sărbători în mod regulat.
2. Va preda catehizația la elevii dela școala primară din Teliu și Teliu-Vale
3. Va lucra în mod activ cu societățile religioase din parohie: Reuniunea femeilor și Societățile tineretului.

Cererile de concurs, împreună cu documentele prescrise, precum și binecuvântarea de candidatură din partea P. V. Cons. arhierp., se vor înainta Oficiului protopopesc Oituz, cu sediul în Tg.-Săcuiesc, jud. Treiscaune, în termenul prescris.

Concurenții se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, spre a liturghisi, și a face cunoștință cu poporul.

Oficiul protopopesc Oituz, în înțelegere cu Consiliul parohial din Teliu.
Tg.-Săcuiesc, la 27 Mai 1948.

Ioan I. Rafiroiu
Adm. protopopesc

Rusaliiile la Sibiu

În Dumineca Rusaliiilor a slujit I. P. S. Mitropolit NICOLAE, înconjurat de un sobor de protopopi, preoți și diaconi. În timpul sf. Liturghii I. P. S. Sa a hiroteit pe Păr. Prot. Ieronim Grovu ca protopop stavrofor și pe Păr. Prof. Dr. N. Terchila și Dr. Gr. T. Marcu ca protopopi onorari și a hirotonit ca preot pe diaconul V. Câmpean dela Stănița de sus. Răspunsurile le-a dat corul Catedralei, condus de Prof. Gh. Șoima.

La sfârșitul slujbei a predicat I. P. S. Mitropolit NICOLAE, pornind dela cuvintele Mântuitorului: „Eu sunt lumina lumii...”. Hristos este lumina vieții, care a cuprins toate popoarele și le-a transformat suflului, înobilându-l și călăuzindu-l spre desăvârșire. Aceasta a fost ideea centrală a predicii.

Atât slujba, cât și predica, au produs o impresie de mare sărbătoare asupra credincioșilor.

În Lunea Rusaliiilor a slujit P. S. TEODOR, arhieru-Vicar al Arhiepiscopiei noastre, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. P. S. Sa a predicat despre Rusalii ca praznic al Bisericii. Biserica nu e numai formă, ci ea e vie în sufletele noastre, a afirmat P. S. Sa. De Rusalii a fost distins cu brâu roșu Păr. Prof. Dr. T. Bodogae.

Sfânt s'au recvestat Rusalii flacărei Duhului Sânt s'au revărsat peste credincioși prin lucrarea „apostolilor” în Biserica lui Hristos.

Nr. 4592/1948.

Circulară

către toate parohiile din Arhiepiscopie

Având în vedere că suntem la jumătatea anului curent și Oficiile parohiale n'au achitat nimic din darea generală de cult și foarte multe parohii n'au achitat-o nici pe anul trecut, Consiliul arhiepiscopesc a ajuns în situația neplăcută de a nu mai putea face față necesităților de plată.

De aceea îndrumăm Oficiile noastre parohiale să trimită imediat Casseriei noastre sumele restante și curente pentru darea de cult.

Așteptăm ca acest ordin să fie executat de Cucernicii Arhiepiscopiei conducători ai Oficiilor parohiale fără nicio întârziere.

Sibiu, la 17 Iunie 1948.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 4696/1948.

Comunicat

Individul Titus Sirca, originar din comuna Mănerău, jud. Arad, fiul învățătorului pensionar de acolo și fost „frate” în mânăstirea Hodoș-Bodrog, — „fără a avea hirotonirea întru preot” — sub denumirea de protosinghel Teoctist Sirca, a săvârșit mai multe servicii dumnezeiești în parohiile vacante Tomnatecul de jos și Tomnatecul de sus din județul Hunedoara, în care a făcut și unele escrocherii și apoi a dispărut în loc necunoscut.

Il denunțăm opiniei publice și dacă va fi descoperit să fie dat pe mâinile organelor de Siguranță ale Statului.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 4455/1948

Concurs

Pentru întregirea posturilor vacante de secretar și bibliotecar dela Academia teologică „Andreiană” din Sibiu, se publică concurs cu termen de 15 zile, învițând doriții de a ocupa unul din aceste posturi să înainteze cerere de concurs la Consiliul arhiepiscopesc. La cerere să anexeze actele personale și de studii. Candidații la posturile de secretar și bibliotecar trebuie să aibă licența în teologie și vor beneficia de salariu dela Stat, secretarul având coeficientul de salarizare 3,50, iar bibliotecarul coeficientul 2,90.

Sibiu, din ședința secției bisericești a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 15 Iunie 1948.

Consiliul Arhiepiscopesc

Asociația Clerului — Secția Sibiu

Comunicat

Având în vedere că Fondul de ajutorare preoțesc a fost reactivat cu data de 1 Septembrie 1947 și prin faptul că o parte din Cucernicii preoți nu răspund la circularele noastre Nr 13—947 și 2-1948 și la înștiințările făcute prin oficiile protopopesci ca să achite regulat cotizațiile lunare de Lei 100, pentru membru, și Lei 50 pentru soție sau văduvă în caz de moarte ajutoarele statutare convenite celor în drept.

Rugăm din nou pe această cale pe P. C. protopopi și C. preoțime a se pune la curent cu cotizațiile lunare de regie, iar pe viitor imediat la primirea salariilor să depună la Oficiile protopopesci sumele cuvenite, — care centralizându-le le va înainta cât mai urgent Oficiului nostru de casă cu raport și tablou nominal.

Constatăm din rapoartele înaintate până în prezent că unii protopopi au trecut în tablou și au încasat cotizațiile și dela o parte din preoți și văduve cari n'au fost membri ai acestui fond, ceea ce denotă că nu cunosc regulamentul și deci precizăm:

Membri ai Fondului de Ajutorare preoțesc sunt în mod obligatoriu toți preoții cari au fost în activitate la 1 Iunie 1932, precum și cei pensionați sau numiți după această dată, iar soțiile sunt considerate membre numai acele ale căror sositari au fost în activitate la 1 Ianuarie 1935 sau au rămas văduve după această dată. Restul preoților sau văduvelor pensionați înainte de datele de mai sus, în baza prevederilor regulamentare, nu pot fi primiți membri ai acestui fond.

De asemenea mai constatăm că sunt unii preoți cari n'au achitat cotizațiile lunare pe anul 1947 și deci au depășit termenul de 6 luni, cât prevede art. 6 din regulament, ceea ce a tras după sine pierderea calității de membru. Deci, pentru aceștia, reinscrierea se poate face numai în cazul că odată cu cotizațiile lunare curente vor depune din nou taxa de fondare de Lei 200 pentru membru și Lei 100 pentru soție sau văduvă. În caz contrar, cotizațiile achitate fără taxa de fondare nu dau dreptul să beneficieze de ajutorul de înmormântare statutar. De asemenea și membrii noi înscriși sunt obligați să achite taxa de fondare.

Rugăm stăruitor C. Preoțime a fi cu multă punctualitate la achitarea cotizațiilor, pentru a feri familia sau erezii celor decedați, ca din lipsă de numerar să nu poată ridica la caz de moarte ajutorul cuvenit.

Biroul Asociației Clerului

Nr. 349/1948.

(6) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Sâmbăta de jos**, din protopopiatul ort. rom. Făgăraș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în **Telegraful Român.**

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Salariul dela Stat.
2. Locuință în casa parohială cu 4 camere și una bucătărie, grajd, șură, grădină mare, situate pe șosea, lângă vale.
3. Sesiune parohială 7 jugăre pământ arabil cl. I (într'o tablă).
4. Stola obișnuită în protop. și parohie.

Obligațiuni:
Preotul ales va predica în Dumineci și sărbători și va catehiza gratuit la Școala Primară, pe lângă celelalte îndatoriri.

Cererile de concurs, însoțite de acte și de binecuvântarea arhierescă de candidatură, se vor înainta Oficiului protopopesc ort. rom. Făgăraș, în termenul sus arătat.

Concurenții se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, spre a liturghisi, a predica și a face cunoștință cu credincioșii parohiei.

Făgăraș, la 25 Aprilie 1948.
Oficiul protopopesc ort. rom. Făgăraș, în înțelegere cu Consiliul parohial din Sâmbăta de jos.

Traian Ciocănelea

Protopop

Răspândiți

Telegraful Român